

Sp. zn. 5152/2020/VOP/MHU Vážený pan A.
Č. j. KVOP-48579/2020
Datum 18. listopadu 2020

Vážený pane A.,

odpovídám na Váš podnět ze dne 14. srpna 2020, opakovaně doplněný dne 2. září 2020, 8. září 2020 a 30. října 2020, v němž si stěžujete na postup insolvenčního soudu a státního zastupitelství obecně, neboť máte za to, že se může podílet „úmyslně či zprostředkovaně na úmyslné a systematické snaze České republiky [Vás] prostřednictvím OČTŘ očernit a zdiskreditovat natolik, aby šlo výsledek této diskreditace použít ve sporech, které proti České republice ve věci odškodnění za vadný úřední postup [vedete]“.

Ke svému podání dokládáte vyřízení stížnosti¹ Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 2, návrh na uložení pokynu insolvenčnímu správci² Krajským státním zastupitelstvím v Praze z roku 2013, protokol o dražbě³ a usnesení insolvenčního soudu.⁴

Jak jsem Vám již objasnil dříve,⁵ **nemohu prošetřovat rozhodování soudů**⁶ ani nemohu po vedení soudu nebo Ministerstvu spravedlnosti žádat, aby do rozhodování soudů zasáhli například tak, že by uložili soudci, jak má rozhodnout nebo jaký postup musí zvolit, **neboť to zákon zapovídá**.⁷ Rovněž nemohu zasahovat do postupu státního zastupitelství s výjimkou **prověření postupu správy státního zastupitelství**.⁸

V dané věci tedy nemohu prověřovat nic jiného než vyřízení stížnosti obvodním státním zástupcem pro Prahu 2 Mgr. Tomášem Svobodou a vyřízení žádosti o prověření způsobu vyřízení stížnosti městským státním zástupcem Mgr. Martinem Erazímem.

S vědomím výše uvedeného pak k vyřízení stížnosti uvádím následující. Obvodní státní zástupce Mgr. Tomáš Svoboda prověřil Vámi namítané skutečnosti skrze **prostředky k tomu vhodné**.⁹ Provedl prověrku spisu, vyžádal si vysvětlení a na základě těchto

1 Přípis ze dne 13. srpna 2020, č. j. SPR 171/2020–6.

2 Písemnost ze dne 9. dubna 2013, sp. zn. KZC 168/2012–75.

3 Ze dne 13. března 2013.

4 Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. června 2013, sp. zn. KSPH 39 INS 15271/2012-B-80.

5 Dopis ze dne 25. května 2020, č. j. KVOP-20466/2020.

6 Viz ustanovení § 1 odst. 9 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů: „**Působnost ochránce se nevztahuje na Parlament, prezidenta republiky a vládu, na Nejvyšší kontrolní úřad, na zpravodajské služby České republiky, na orgány činné v trestním řízení, státní zastupitelství a na soudy, s výjimkou orgánů správy státního zastupitelství a státní správy soudů.**“

7 Viz ustanovení § 118 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů: „**Výkon státní správy soudů nesmí zasahovat do nezávislosti soudů.**“

8 Viz ustanovení § 1 odst. 9 zákona o veřejném ochránci práv.

9 Viz ustanovení § 16b odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

vysvětlení si nechal vyžádat další vyjádření, která umožnila ozřejmit, že došlo k záměně jmen.

Při prověrce Vaší stížnosti dospěl k závěru, že Mgr. Ing. Ondřej Jášek uvedl jako podpůrný argument do usnesení **informaci, která byla nepravdivá**, totiž že jste byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro podvodnou trestnou činnost.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o předanou informaci od jiného dozorového státního zástupce a její uvedení bylo pouze dokreslujícím a doplňujícím argumentem, tak ji dále neověřoval. Podle zjištění obvodního státního zástupce bylo předání nesprávné informace způsobeno tím, že se jednalo o informaci vážící se k Vašemu jmenovci.

Obvodní státní zástupce vyhodnotil věc tak, že se **nejedná o kárné provinění**, neboť nelze hovořit o zavinění státního zástupce, a to ani úmyslném, ani nedbalostním. Vzhledem k nízké důležitosti uvedené informace pak kárným proviněním nebyla ani absence dodatečné kontroly této informace. **Za uvedenou nepravdivou informaci se však omluvil**, protože se jednalo o záměnu, k níž by docházet nemělo.

K žádosti Vašeho advokáta přezkoumal postup při vyřízení stížnosti městský státní zástupce Mgr. Martin Erazím. Při přezkumu vycházel jak ze stížnostního spisu, tak ze všeobecného trestního spisu. Skutkové závěry Mgr. Svobody označil za přesné a objektivní. Korigoval však právní hodnocení stran **důvodnosti stížnosti**. Vzhledem k tomu, že Mgr. Ing. Jášek uvedl nepravdivou informaci, která mohla mít difamující charakter, shledal Vaši stížnost **důvodnou**. Jednání Mgr. Ing. Jáška označil za nepřijatelné i vzhledem k tomu, že informaci bylo možné snadno verifikovat. Za přiměřené opatření považoval projednání věci s Mgr. Ing. Jáškem a upozornění na to, že podobný postup nemůže opakovat.

Shrnu-li závěry orgánů správy státního zastupitelství, pak se jednalo o **pochybení státního zástupce Mgr. Ing. Ondřeje Jáška**, které však **nedosahovalo intenzity kárného provinění**. S takovým hodnocením se **plně ztotožňuji**. Mé vysvětlení následuje.

Nejdříve jsem se zabýval povahou jednání a tím, zda výše popsané jednání lze považovat za nevhodné chování, či za kárné provinění. Zde si dovoluji doplnit vysvětlení Mgr. Erazíma. Jakkoliv zákon o státním zastupitelství podrobněji nedefinuje pojem nevhodného chování, existuje mnoho pramenů tzv. soft-law, které neurčitěmu obsahu tohoto pojmu dávají konkrétní kontury. Z hlediska závaznosti je třeba na prvním místě zmínit *Etický kodex státního zástupce*,¹⁰ neboť ten je **závazný** pro všechny státní zástupce. Etický kodex je dále konkretizovaný komentářem.¹¹ Podpůrně lze využít celou řadu dalších

10 Opatření Nejvyššího státního zástupce č. 7 SPR 267/2017, ze dne 16. 4. 2019 „Etický kodex státního zástupce“. Dostupná online na: https://verejnazaloba.cz/wp-content/uploads/2020/01/Etický_kodex_statního_zastupce.pdf.

11 Opatření Nejvyššího státního zastupitelství č. 7 SPR 269/2017, ze dne 16. dubna 2019 „Etický kodex státního zástupce – Komentář“. Dostupný online na: <https://verejnazaloba.cz/wp-content/uploads/2020/01/Komentar-k-etickemu-kodexu.pdf>.

materiálů, např. Římské charty,¹² případně jiného přílehlavého doporučení poradního orgánu Evropských prokurátorů.¹³

Podle článku 3 odst. 2 *Etického kodexu státního zástupce*: „Při výkonu své funkce postupuje státní zástupce iniciativně tak, aby rychle a spolehlivě zjistil skutečný stav věci a podle výsledku učinil odpovídající rozhodnutí nebo opatření.“

V daném případě byla jako dílčí část odůvodnění použita státním zástupcem neověřená informace získaná od jiného dozorového státního zástupce. Její ověření nepředstavovalo složitý či časově náročný úkon, avšak Mgr. Ing. Jášek k němu v důvěře ve svůj informační zdroj nepřistoupil. V důsledku toho pak uvedl informaci neodpovídající realitě, neboť se vážala k Vašemu jmenovci.

Lze tedy učinit dílčí závěr, že v důsledku toho bylo usnesení **částečně založeno na stavu věci, který nebyl spolehlivě zjištěn**, což **představuje porušení článku 3 odst. 2 *Etického kodexu státního zástupce***, tedy konkrétní jednání, které lze podřadit pod pojem nevhodného chování ve smyslu § 16b odst. 1 zákona o státním zastupitelství.

Nyní je třeba se zaměřit na otázku, zda takové nevhodné chování může dosahovat intenzity kárného provinění. Z konstantní judikatury kárných senátů při Nejvyšším správním soudu vyplývá, že kárným proviněním státního zástupce není ***jakákoliv chyba***, nýbrž pouze závažnější pochybení, které nelze řešit prostřednictvím standardních dohledových prostředků. *V kárném řízení ve věcech státních zástupců se aplikují principy subsidiarity kárného postihu; kárnou odpovědnost je možno dovozovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství.*¹⁴

Konkrétně ve vztahu k difamujícím tvrzením je kárná judikatura velmi vzácná¹⁵ a prakticky neobsahuje srovnatelný případ (ani případ, kdy by byl kárně obviněný žaloby zproštěn), což je dle mého názoru třeba vnímat jako určitý doklad toho, že se o kárné provinění nemusí jednat. Alternativně může jít pouze o důsledek toho, že k takovým jednáním v praxi vůbec nedochází.

Pochybení spočívající v neověření informace v rejstříku trestů mi v rámci kárné judikatury známa nejsou.

Vydeme-li z obecné definice kárného provinění podle výše citovaného rozhodnutí sp. zn. 12 Ksz 3/2010, pro prvotní posouzení toho, zda konkrétní jednání dosahuje intenzity kárného provinění, je třeba vyjít ze **společenské škodlivosti jednání**.

12 Doporučující stanovisko poradního sboru Evropských prokurátorů Výboru ministrů Rady Evropy č. 9/2014 ohledně norem a principů týkajících se prokurátorů. Dostupné v angličtině na: <https://rm.coe.int/168074738b>.

13 Viz např. doporučující stanovisko poradního sboru Evropských prokurátorů Výboru ministrů Rady Evropy č. 13/2018 pojednávající o nezávislosti odpovědnosti a etice prokurátorů. Dostupné v angličtině na: [http://www.ejtn.eu/Documents/About%20EJTN/RoL%20Project/RoL_2019_02_Brussels/OPINION%2013%20CCPE\(2018\)2E.pdf](http://www.ejtn.eu/Documents/About%20EJTN/RoL%20Project/RoL_2019_02_Brussels/OPINION%2013%20CCPE(2018)2E.pdf).

14 Viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. září 2010, sp. zn. 12 Ksz 3/2010.

15 Podrobněji se řešilo difamující tvrzení pouze ve vztahu k reorganizaci policejních útvarů. Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. září 2017, sp. zn. 12 Ksz 5/2016.

V daném případě se **nejedná o prohlášení, které by bylo učiněno veřejně (např. formou tradičních médií nebo internetu)**, nýbrž bylo adresováno pouze účastníkům řízení, což má vliv na nižší dosah a od něj odvozenou nižší společenskou škodlivost. Rovněž se **nejedná** o problém, který by byl **opakovaný**, neboť i přes množství Vašich výhrad vůči postupu státního zastupitelství je toto jediný zdokumentovaný exces státního zastupitelství.

V daném případě se jednalo o nedůslednost – neověření informací – ve spojení se záměnou jmenovců. Dle doložených podkladů neměla mít tato skutečnost zásadní vliv do konkrétního trestního řízení (**jehož zákonnost prověřovat nemohu**) ani do jiného řízení, čehož se obáváte.

Vysvětlení toho, jak k uvedení nesprávné informace došlo ve **spojení s omluvou** za její uvedení a projednání pochybení s příslušným státním zástupcem **považuji za dostatečné** ke zjednáání nápravy dané situace. Omluva byla podle mého názoru **zcela namístě**. Pokud se obáváte, že by snad měl jiný orgán státní moci z tohoto usnesení vycházet, pak právě díky vyřízení stížnosti (a prověření způsobu vyřízení stížnosti) nyní disponujete **dokumenty, které prokazují nesprávnost části uvedené informace**, čímž můžete případnému odkazu čelit, a věc tak snadno objasnit.

Proto mám za to, že v daném případě **nejde o jednání, které by dosahovalo intenzity kárného provinění**, neboť k jeho nápravě postačují interní postupy v rámci hierarchie státního zastupitelství.

Pokud by i přes to došlo ke škodě na Vaší straně, **pak je třeba ji řešit v rámci odpovědnostních vztahů podle zákona o odpovědnosti za škodu**. Náhrady škody nelze dosáhnout před orgány správy státního zastupitelství v řízení o stížnosti. Stejně tak jí nelze dosáhnout v kárném řízení.

Pro žalobu samotnou Vás však upozorňuji na nutnost unesení důkazního břemene stran doložení:

- nesprávného úředního postupu (tato část by měla být snadná),
- vzniku škody, o níž jste se zmiňoval v telefonickém hovoru s pověřeným právníkem Kanceláře veřejného ochránce práv Mgr. Martinem Hurychem,
- příčinné souvislosti mezi nimi. Toto bývá častý kámen úrazu v případě žalob na nesprávný úřední postup, věnujte proto svým důkazním návrhům řádnou péči.

Pro úplnost dodávám, že pokud Vám jde o získání omluvy jinou formou, než se Vám dostala, budete asi muset zvážit podání žaloby na ochranu osobnosti. Osobně však pro takový postup nevidím důvod, neboť mám dvakrát vyslovenou omluvu za dostatečnou. Vnímáte-li však situaci tak, že je namístě i jiná forma omluvy, doporučuji Vám věc konzultovat s advokátem specializujícím se na ochranu osobnosti.

Závěrem konstatuji, že Vámi uváděné systematické snaze o Vaši diskreditaci doložené materiály nenasvědčují. Z věcí, kterými se mohu zabývat, jste doložil nesprávný úřední postup pouze v případě Mgr. Ing. Jáška. Podle všeho se jednalo o jednorázový exces, za nějž se Vám omluvilo jak OSZ, tak KSZ.

Vážený pane A., mám za to, že **orgány správy státního zastupitelství posoudily věc správně, tedy že se jednalo o porušení principů etiky státního zástupce, které nedosahovalo intenzity kárného provinění.** Je zřejmé, že Městský státní zástupce Mgr. Martin Erazim **správně korigoval** poněkud rozporupně vyřízenou stížnost ze strany Obvodního státního zastupitelství, v němž Vám sice byla zaslána omluva, nicméně i přesto nebyla Vaše původní stížnost shledána důvodnou. Zcela nad rámec pak poznamenávám, že Vámi doložený návrh Krajského státního zastupitelství v Praze, podaný v insolvenčním řízení, se nezakládal na obdobné chybě, a žádnou jeho spojitost s doloženým vyřízením stížnosti proto neshledávám.

S pozdravem

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)